

Покушението срещу Александър Литвиненко е сравнимо с извършеното през 1978 г. убийство на българският дисидент Георги Марков, който бе отровен на моста „Ватерло” със сачма с рицин, пише британския вестник „Гардиън” по повод последните разкрития на британските съдебни власти за ликвидирането на руският беглец преди 10 години.

Разследването на убийството на бившият подполковник на руската Федерална служба за сигурност (ФСБ) Литвиненко ([виж подробности за убийството му - ТУК](#)), станал впоследствие критик на Кремъл, не само установи, че в престъплението е замесена руската държава, а и че вероятно то може да се свърже със самия Владимир Путин. Това, че министърът на вътрешните работи Тереза Мей нарече извършеното през 2006 г. в Лондон убийство "безочливо и неприемливо", е хубаво, но не е достатъчно. Британското правителство даде ясно да се разбере, че дипломатическите отношения с Русия няма да пострадат, посочва "Гардиън".

На британското правителство няма да бъде лесно да предприеме нови действия срещу Москва, въпреки че съдия Робърт Оуен приведе неоспорими доказателства за участие на Русия в убийство на територията на Великобритания, пише в. "Дейли телеграф".

Русия така или иначе е обект на големи икономически санкции заради намесата си в Украйна, а спадащите цени на нефта ѝ причиняват още повече страдания. Нови финансови санкции от страна на Лондон или замразяване на авоари няма да объркат още повече сметките на Кремъл, допълва "Дейли телеграф". Някои депутати предлагат британска версия на списъка "Магнитски", с който САЩ въведоха санкции срещу руски държавни служители, уличени в посегателства срещу правата на човека. Лондон обаче не се вслуша в призивите на някои политици и на вдовицата на Литвиненко, Марина, да изгони от Великобритания всички агенти на руските служби за сигурност, пише в.

"Файненшъл таймс".

Докладът бе публикуван в много чувствителен момент, когато британският премиер Дейвид Камерън и други западни лидери се надяват руският президент Владимир Путин да изиграе ключова роля в сключването на мир в Сирия, отбелязва в "Файненшъл таймс". Британското правителство не искаше на първо място да бъдат публикувани резултатите от разследването, а още по-малко гръмките разкрития в него, замесващи и руския президент, да бъдат разгласени в толкова деликатен момент. Колкото и грубо да звучи, Сирия, Украйна и състоянието на световната икономика са по-приоритетни теми от смърт, настъпила преди десет години, пише в "Гардиън".

Георги Марков е атакуван на лондонския мост „Ватерло” от агент на Държавна сигурност на рождения ден на Тодор Живков – 7 септември през 1978 г. и почива четири дни по-късно в лондонска болница в резултат на отравяне на кръвта, припомня **desebg.com**.

.

През 1993 г. българското следствие за смъртта на писателя установи заподозрян за убийството му – агент „ПИКАДИЛИ” на Първо главно управление на ДС, за който стои италианецът с датски паспорт Франческо Гулино. Той беше разпитан от британски детективи и български следовател в датската столица Копенхаген, след което Дания официално поиска от българското правосъдие да предаде документи от досието му, уличаващи го в сътрудничество с ДС, за да може да го задържи и предаде на британските власти.

България обаче отказа да предостави исканите документи и „ПИКАДИЛИ” изляга от Дания. През 2006 г., когато беше извършено покушението срещу Литвиненко, Скотланд ярд се активизира по случая Марков, но така и не предприе необходимите действия за издирването и задържането на Франческо Гулино, който се оказа, че се е установил в Австрия.

Сайтът **desebg.com** припомня и конкретните прилики между физическото ликвидиране на Литвиненко и това на Марков:

„Гардиън” сравни убийството на Литвиненко с ликвидирането на Георги Марков

Написано от Държавна сигурност.com
Петък, 22 Януари 2016 13:29

- И двамата са дисиденти, потърсили свободно волеизявление във Великобритания, след като влизат в конфликт с режимите в родините си – НРБ и Русия;
- И двамата си позволяват да отправят персонални критики към ръководителите на НРБ и Русия (Живков и Путин), когато в страните им цензурата не позволява това;
- И в двата случая са използвани специални средства, за да се камуфлират убийствата като заболяване – при Марков се използва рядко срещаната и неоставяща следи в тялото отрова рицин; при Литвиненко – редкия и силно токсичен радиоактивен изотоп Полоний-210. И рицинът, и полоният са по възможностите само на специални служби, в случая на КГБ и наследникът му ФСБ;
- И в двата случая Русия отказва сътрудничество на Великобритания.

Разликата е, че Литвиненко остава жив в продължение на близо 2 седмици след отравянето и успява да разкаже на детективите от Скотланд ярд с кого се е срещал (в резултат на това бяха установени хората, примамили бившия служител на ФСБ в кафе в центъра на Лондон), а Георги Марков няма тази възможност.

През 2005 г. разследващият журналист [Христо Христов](#) публикува документалното си разследване **„Убийте Скитник”** ([виж повече – ТУК](#))

), посветено на убийството на Георги Марков, с което на базата на архивни документи доказва, че ликвидирането на писателя е извършено с операция на ДС и с помощта на КГБ малко след като авторът на „Задочни репортажи за България” си позволява да отправи персонални критики срещу първия секретар на БКП Тодор Живков по радио „Свободна Европа”. Разследването получи международен отзвук по целия свят ([виж отзивите – ТУК](#)).

В последващо разследване през 2008 г. Христов публикува досието на Франческо Гулино – „ПИКАДИЛИ” като агент на Първо главно управление на ДС, разкриващо, че на него му е надредно да работи по „Скитник”, псевдонима под който ДС разработва Георги Марков като идеологически противник на комунистическия режим и един от тримата най-активни „вражески” емигрант.

Разкриването на досието на единствения заподозрян по случая Марков стана, след като журналистът осъди във Върховния административен съд с помощта на адвокати от фондация „Програма достъп до информация” тогавашния директор на Националната

„Гардиън” сравни убийството на Литвиненко с ликвидирането на Георги Марков

Написано от Държавна сигурност.com

Петък, 22 Януари 2016 13:29

разузнавателна служба ген. Кирчо Киров за отказ на достъп до най-важните архивни свидетелства за убийството на писателя, съхранявани в НРС като правопреемник на Първо главно управление на ДС. Разследването на журналиста беше публикувано под заглавието „**Двойния живот на агент „ПИКАДИЛИ”**” ([виж подробности – ТУК](#)).